

OSLO

1982

- Avgiftsøkninger for 356 mill. kr. dvs. 800 kr. pr. Oslo-innbygger.
- Fjerning av over 1400 kommunale arbeidsplasser.
- Nedlegging av mange sykehusavdelinger.
- Slutt på gratis skole for alle.
- Lengre køer i eldreomsorgen.

- Nedlegging av barnehager for å skaffe personale til nye.
- Oppsigelse av 890 buss- og sporveisansatte, vekk med en tredjedel av trafikktilbudet.

Dette er hovedpunktene i det budsjettforslaget som Finansrådmannen har laga på oppdrag fra Høyre, DNA og Kr.F.

Les om: Hvor ble det av eldreomsorgspengene s. 2/3
Statens overskudd på Oslo s. 4/5
Avgiftsøkningene s. 4/5
Høyres billigsalg s. 4/5
Sykehusavdelingene som skal legges ned s. 2/3
Sykehjemmene som ikke blir bygd s. 2/3
Bokostnadsekspløsjon i 1982 s. 8
Slutten for en gratis skole for alle? s. 6
Bytrikkens framtid s. 7

Sykehjemmene som ikke blir bygd

I juni 1981 laga Kontoret for eldreomsorg ei liste over de sykehjemsprosjektene som det teknisk og bygningsmessig er mulig å fullføre innen 1984. Hvis disse sykehjemmene blir bygd, får Oslo nesten 2000 nye plasser. Og venteliste kan reduseres fra 2200 nå til omtrent 1000 i 1985.

Kroghstøtten juli 1980: Sengene står tomme etter DNA og Høyre med SVs støtte hadde bestemt at sykehusdrifta skulle stanse. (Foto: Klassekampen)

Hvor ble det av eldreomsorgspengene?

Eldreomsorgen sies å være høyprioritert i Oslo. I alle fall på papiret. Det viser seg nemlig at penger som er bevilga til byens gamle, blir brukt helt andre steder. Og de ansvarlige kan ikke en gang si hvor de har brukt dem.

Hvor ble det av eldreomsorgspengene?

Husker du valgkampen 1979. Da Albert Nordengen lovte at «det skal ikke stå på penger» i eldreomsorgen. Da DNAs Odd Wivegh og Høyres Martha Seim Valeur lovte at det skulle bli både 1200 og 1500 nye sykehjemsplasser i Oslo i kommende bystyreperiode, dvs. i løpet av åra 1980-84. Nå er halve perioden gått, og vi har på 2 år fått 141 (!) flere sykehjemsplasser. Så det er klart at de tre blir stående som løftebrytere, som politikere som prøvde å vinne stemmer på nøden blant Oslos gamle.

Pengene blir brukt til andre ting

Enda verre er det at de bruker penger som er bevilga til eldreomsorgen til helt andre ting. Kommuneregnskapet for 1980 ble behandla i bystyremøtet i oktober. Ellen Pedersen (RV) dokumenterte da at hele 43

mill. kr. som var bevilga til ulike formål i driftsbudsjettene i eldreomsorgen i 1980, ikke var blitt brukt der. Hun spurte hvor pengene var blitt av. Verken ordfører Nordengen eller andre var i stand til å svare. Det ble sagt at spørsmålet var for vanskelig.

Dette viser enda mer av det dobbeltspillet som Oslos politikere driver med eldreomsorgen. De bevilger en del penger i begynnelsen av året, men så sørger de for at pengene ikke blir oppbrukt. Og i all stillhet flytter de så midlene over til helt andre formål. Etter det vi fra RV har fått undersøkt hittil, var det noe sånt som 32 mill. kr. som i 1980 forsvant fra eldreomsorgen på denne måten. Det gikk hardest ut over heimehjelp og heimesykepleie, som til sammen mista 14,4 mill. kr.

I bystyrets møte i oktober lovte Høyres Leif A. Lien å gi skriftlig svar på Ellen Pedersens spørsmål i løpet av november. Vi håper at mange følger med når det svaret kommer.

Det er de mange aksjonene i og utenfor helsevesenet som er årsak til at Oslos toppolitikere ikke har våget å gjennomføre nedleggelse i 1981. (Foto: Klassekampen)

Det nytter å slåss for helsevesenet

Situasjonen er vanskelig for Oslos toppolitikere som har vedtatt at helsevesenet skal skjæres kraftig ned. De vet ikke sin arme råd med hvordan de skal få det til. I 1981 har de ikke klart å legge ned noe som helst, selv om bystyret med stort flertall har vedtatt at 50 mill. kr. skulle spares inn i løpet av 1981. De får det ikke til!

Sykehjem:	Kan tas i bruk:	Antall plasser:
Sofienberghjemmet, utvidelse	81/82	30
Lilleborg	vår 82	130
Ryen	høst 82	165
Paulus	høst 82	108
Cassinetto	vår 83	35
St. Hanshjemmet	vår 84	80
Nordseter	vår 83	110
Majorstua	vår 83	110
Frognerhjemmet	vår 84	70
Oslo Røde Kors	høst 83	72
Grünerløkka	vår 83	140
Vålerenga (utvidelse)	høst 84	70
Holmlia	høst 83	110
Ammerud (utvidelse)	høst 84	70
Høybråten	høst 83	171
Smestad	høst 83	110
Bredtvedt	vår 84	110
Rudolf Nilsens plass	høst 84	110
Nadserud alle	vår 84	110
Vålerenga (nybygg)	høst 84	110

2021

Denne lista fra kommunens egne dokumenter viser at det er fullt ut mulig å styrke eldreomsorgen raskt. Problemet er at hverken Oslo kommune eller staten ønsker å bruke særlig penger på byens gamle. Derfor er planene til Albert & Co. nå at mindre enn en tredjedel av dette utbyggingsprogrammet skal gjennomføres.

I bystyret foreslo Ellen Peder-

sen at «de planlagte sykehjemsprosjektene fullføres så raskt det byggeteknisk er mulig». Forslaget ble forkasta mot 6 stemmer (SV og RV). Videre fremma hun dette forslaget for å skaffe penger:

«Oslo må kreve at staten medvirker med økonomiske straks løsninger for å sikre dette utbyggingsprogrammet.» Dette forslaget fikk bare RVs ene stemme.

I flere statsbudsjetter nå har det vært gjentatt at det er regjeringas mål å få avvika noe sånt som 4000 sykehusplasser. Regjeringa mener at mye av disse nedleggelsene skal skje i Oslo. Men det er stort sett fylkene som eier sykehusene. Derfor er det fylkene som må vedta og gjennomføre nedleggelsene. Staten nøyer seg med å sørge for at fylkenes økonomi blir så dårlig at de blir nødt til å legge ned.

Streiken 4. desember 1980

Den 4. desember 1980 skjedde det noe nytt i Oslos helsevesen. Forbund og fagforeninger med 10 000-11 000 medlemmer gikk til politisk streik i protest mot budsjettproppet for 1981. De krevde at det ikke skulle skje noen nedskjæringer eller nedleggelse.

Bystyret tok tilsynelatende ikke noe hensyn til denne aksjonen. Forslag om å opprettholde all virksomhet på 1980-nivå fikk bare Ellen Pedersens ene stemme. Og bystyret vedtok at virksomheten skulle skjæres ned så mye at 50 mill. kr. kunne spares i løpet av 1981. De skulle vise at de ikke lot seg presse av en streik.

Bystyrevedtaket ble ikke gjennomført

Men bystyrets vedtak fikk liten betydning. For de har ikke våga å gjennomføre det. Sykehusrådmannen sa rett ut at hvis en

prøvde å gjennomføre bystyrevedtaket ville det «erfaringsmessig skape betydelig uro og kamptituasjoner». Derfor vedtok sykehusutvalget allerede i februar 1981 at bystyrets vedtak om nedskjæringer ikke skulle settes ut i livet. Det er nokså sikkert at det var streiken den 4. desember som var årsak til dette vedtaket.

Resultatet nå er at vi har omtrent det samme helsevesenet som vi hadde for ett år siden. Og rent formelt har det i løpet av 1981 samla seg opp en budsjettoverskridelse på rundt 80 mill. kr. Storparten av dette skyldes altså at bystyret ikke våga å gjennomføre vedtaket sitt. Resten skyldes at de allerede i utgangspunktet budsjetteterte uten å ta hensyn til forventet prisstigning.

Porsgrunn og Halden

I Porsgrunn har svære aksjoner fra fagforeningene ført til at St. Joseph hospital ikke ble nedlagt for et halvt år siden. I Halden er det foreslått å gjøre om sykehuset til et slags pleiehjem. For noen uker siden slutta fagforeninger og andre seg sammen i en demonstrasjon mot planene. 4000 mennesker gikk gjennom Haldens gater.

Det trengs liknende aksjoner i Oslo. Erfaringene fra 1981 viser at bystyrets politikere er redd for aksjoner. Hvis også fagforeningene utenfor helsevesenet blir med for å slåss mot nedleggelse, kan det være mulig å opprettholde helsevesenet i Oslo også i 1982.

160 mill. kr. skal spares

Hvem skal rammes?

Budsjettet er en plan for å stanse deler av Oslos helsevesen i 1982. I bystyret har DNA + H + Kr.F. vedtatt at virksomheten neste år skal ligge minst 75 mill. kr. under det vedtatte budsjettet for 1981. Så er problemet at drifta i år koster noe sånt som 80–85 mill. kr. mer enn budsjettet. Skal bystyrets ramme følges må de derfor få til nedleggelse for nesten 160 mill. kr. Hvem er det som skal rammes?

Det eneste vi har å holde oss til, er ei liste over teknisk mulige innsparinger som sykehusrådmann Ian Müller har laga. Sykehusrådmannen mener selv at disse forslagene er uansvarlige, og han har derfor nektet å innarbeide dem i budsjettet sitt. Han har laga ei nedleggingsliste som han sendte med budsjettforslaget som et vedlegg. Hvis alle forslaga på denne lista blir gjennomført, må vel 500 heltidsstillinger inndras. Og en rekke avdelinger må stenge. Flere tusen pasienter må nektes behandling i løpet av året. Hvis alle sykehusrådmannens forslag ble gjennomført fra 1. januar, ville de gi en innsparing på 130 mill. kr. sammenligna med 1981. Nå er det klart for alle at forslagene ikke kan gjennomføres så raskt i noe tilfelle. Derfor vil innsparingene bli mindre. Hvilke forslag som vil dukke opp for å bøte på dette, er det umulig å vite. Men vi kan kanskje få en antydning av hva 160 mill. kr. i reduksjoner vil bety, ved å se på noen av de «forslagene» som står på nedleggingslista.

69 oppsigelser = 9,3 mill. kr.

Nåværende 5. avd. på Ullevål (Urologisk avd.) skal flyttes til nye lokaler. Ved å kutte ut planen om kirurgisk etterbehandling i de lokalene som blir ledig, skal det bli mulig å si opp 69 ansatte og spare 9,3 mill. kr. Sykehusrådmannen sier dette om følger for befolkninga: «Lengre liggetid i kirurgiske akuttavdelinger med tilsvarende plassproblemer der. Følgen kan bli større overbelegg enn i dag og lengre ventelister. Alternativt betydelig tidligere utskrivning fra akuttavdeling til hjemmet. Det siste betyr at mange pasienter blir sendt hjem mens de fortsatt har et betydelig pleie- og opptreningsbehov.»

Legevaktas sengeavdeling

Her kan full nedleggelse og oppsigelse av 61 personer gi ei innsparing på 8,7 mill. kr. Sykehusrådmannens kommentar er at dette «vil bety en betydelig innskrenking i tilbudet til pasienter med ortopediske lidelser ettersom de fleste av legevaktens 53 senger brukes til ortopedi. Som kjent er det innenfor denne spesialitet det er lengst ventelister i Oslo.»

2 mill. kr. og lengre ventelister

Ved å gjøre om en kirurgisk avdeling på Røde Kors til «sykehotell», skal en kunne si opp 6–8 personer. Sammen med andre tiltak der, blir innsparinga ca. 2 mill. kr. «Prisen» skal betales av befolkninga ved at «de tyngste rehabiliteringspasientene må forbli i kirurgisk avdeling Ullevål, noe som vil resultere i lengre liggetid, redusert turnover og lengre ventelister for kirurgiske pasienter.»

Øyeblikkelig hjelp «så langt råd er»

Stenging av en kirurgisk sengepost på Lovisenberg reduserer utgiftene med 1,7 mill. kr. og gjør det mulig å si opp 17 personer. Men da blir det veldig dårlig kapasitet igjen i Lovisenbergs distrikt. Sykehusrådmannen sier at en må forutsette at «sykehuset så langt råd er opprettholder sin øyeblikkelig-hjelp funksjon. . .»

Vanlig sengeplass istedetfor overvåkning

Det er klare regler i sykehusene for hva slags tilstander hos pasientene som krever innleggelse på medisinsk overvåkningsavdeling. 25 ansatte kan sies opp hvis en av overvåkningspostene blir nedlagt på Ullevåls 9. avd. Innsparinga blir 3,1 mill. kr. Sykehusrådmannen sier at konsekvensen er klar: «Pasienter som i dag ligger i overvåkningsavsnitt, vil måtte plasseres i vanlige sengeavdelinger. Dette betyr at sengetallet disponibelt for andre pasienter reduseres. Følgen kan bli ytterligere overbelegg i perioder.»

Nevrologiske lidelser til medisinsk avdeling

Stenging av en nevrologisk sengepost på Ullevål gir 3 sparte millioner og 23 arbeidsløse helsearbeidere. Resultatet for befolkninga blir at man må «forvente betydelig lengre ventelister. En del pasienter som i dag legges inn i nevrologisk avdeling må legges inn i andre avdelinger, f.eks. i de indremedisinske.» De 6 forslaga vi har nevnt her utgjør bare en brøkdel av den lange «sparelista». De 6 forslaga gir mulighet til å spare 27,8 mill. kr., eller mindre enn en femtedel av det som må spares hvis bystyrevedtaket fra 21. mai skal settes ut i livet.

Kommunens timeplan

På mandag 9. og tirsdag 10. november behandles budsjettforslaget i Finansutvalget, som består av ordføreren og de 8 kommunalrådene. Mandag 23. november er det så møte i Formannskapet og tilslutt skal bystyret behandle budsjettet den 10. og 11. desember.

Det er imidlertid helt sikkert at bystyremøtet i desember ikke kan vedta noe endelig budsjett. Det forarbeidet som er gjort er så dårlig, og de nedskjæringene som er planlagt er

så store, at bystyret blir nødt til å gjøre en rekke «rammevedtak». De vil bestemme hvor mange millioner som skal skjæres ned på hver sektor, men på en rekke områder blir de nødt til å overlate til ledelsen i etatene å bestemme detaljene. Derfor vil det bli en ny runde i begynnelsen av 1982 når de får bestemt seg for hva som skal nedlegges i hver sektor, og skal begynne å gjennomføre hver enkelt nedleggelse og oppsigelse.

DNA • H • Kr.F.

Enige når det trengs

Det budsjettforslaget for Oslo 1982 som nå drøftes i avisene, blir omtalt som «Finansrådmannens forslag». Både den ene og den andre politiker sier at «vårt parti kan på ingen måte godta finansrådmannens forslag på dette punkt. . .». Og DNAs talsmenn føyer til at «nå ser vi virkelig hva det betyr at Oslo er et utstillingsvindu for borgerlig politikk».

De som snakker slik, fortier noe som er svært viktig. Våren 1981 ble det nemlig innført en helt ny rutine i budsjettbehandlingen i Oslo kommune. Bystyret hadde møte 21. mai og fattet bindende vedtak om budsjetttrammene for 1982. En slik forhåndsbehandling av budsjettet i bystyret har ikke skjedd før.

Dette rammevedtaket er svært detaljert. På hvert eneste budsjettkapittel bestemte bystyret hvor mye som skal brukes i 1982. Og etter dette budsjettmøtet i bystyret fikk alle rådmennene direktiv om å lage et 1982-budsjett som holdt seg innafor ramma.

Det budsjettforslaget som nå ligger på bordet fra Finansrådmannen er derfor ikke noe annet eller noe mer enn ei konkretisering av bystyrets detaljerte vedtak fra 21. mai.

Bystyrevedtaket om budsjetttrammene for 1982 ble vedtatt med Høyres, Arbeiderpartiets og Kristelig Folkepartis stemmer. Disse tre partiene hadde laga en fellesinnstilling om saken. På hvert eneste punkt var de så enige at de kunne lage et felles forslag og stemme i blokk. Ikke minst DNA bør minnes om dette, hvis de nå sier at de er uenige i noen av de tingene de stemte for i bystyret 21. mai.

Albert Nordengen skal prøve å gjennomføre omfattende nedtrapping av offentlig virksomhet i 1982. Før siste kommunevalg forsikra han byens

gamle om at det i alle fall «ikke skal stå på penger» når det gjelder eldreomsorgen. (Foto: Klassekampen)

Fattige kommuner — rik stat

Statsbudsjettets overskudd i 1980 var på 15,2 milliarder kr., og det blir nesten like stort nå i 1981. Det er staten som har bukta og begge endene når det gjelder å avgjøre kommunenes økonomi. Det er statlige beslutninger som er årsak til at kommuner og fylker har store underskudd hvert år. Kommunenes samlede underskudd i 1980 var på 3,9 milliarder. I bystyret har Oslo RV gang på gang fremmet forslag om at også Oslo må stille konkrete krav til staten og prøve å finne metoder til å sette makt bak krava. Disse forslaga er stort sett blitt nedstemt mot RVs ene stemme.

Det trengs aksjoner fra fagforeningene og befolkninga forøvrig, hvis det skal lykkes å presse staten til å bedre Oslos økonomi.

Øk eiendomsskatten

Eiendomsskatten i Oslo er nå omtrent en tredjedel av hva den var i 1970, når vi regner den i forhold til eiendommens egentlige verdi. Årsaken til dette er at skatten regnes til noen promille av den fastsatte skattetaksten. Og reglene har de ti siste åra vært slik at skattetaksten utgjør en stadig mindre del av verdien.

Høyre og Kr.F. og Fremskrittspartiet har gått hardt i mot en heving av eiendomsskatten tilbake til 1970-nivå. Hvis en slik skatteheving ble gjennomført ville det føre til mange hundre millioner i nye inntekter for kommunen. Men dette kan ikke gjøres uten tillatelse fra staten. Og i Oslo bystyre er det flertall mot å be staten om lov til dette. For bystyrets flertall vil ikke ha en skatteomlegging som rammer de rikeste.

Høyre lager billigsalg

Oslo kommune har vanskelig økonomi om dagen. Høyre har kommunen svære eiendommer. Og faste eiendommer er som kjent av de ting som stiger i verdi. Høyre er urimelig at denne verdistigninga skal bidra til å styrke kommunens økonomi.

Derfor har de nå fått vedtak på å starte et områdesalg av kommunens faste eiendommer. Dette betyr at kommunen får noen inntekter på kort sikt. Men de vil sannsynligvis sjølsagt raskt forsvinne. Og så er det private eierne som overtar eiendommene og kan høste fordelene av verdistigninga.

Fabrikkier Thiedemansen på Snarøya er en av de mange som kan glede seg over at eiendomsskatten er sunket til en tredjedel av nivået i 1970.

(Foto: Klassekampen)

Oslos innbyggere betaler fortsatt inn mye mer til staten, enn de får tilbake. Det er Oslo som gir tilskudd til staten, ikke omvendt.

Budsjett for en by i FORFALL

Fire hundre og tretti sider, presentert i bokform med et vakkert utvalg av bilder fra Oslo, — et gatetun med ungdommer og voksne som koser seg på benkene. Slik blir Oslo-budsjett for 1982 presentert i dag.

— Men sannheten om budsjettforslaget for 1982 er at Oslo blir en forfallets by.

— Hvert år når finansrådmann Bernt H. Lund legger fram sitt budsjettforslag, kan vi skrive verre, ille, dyrere, dårligere, krise osv., etter hvert som vi omtaler budsjettpostene nedover. I år føler vi det som om vi har sluppet opp for ord. Budsjettforslaget for 1982 gjør oss fattige på ord som kan beskrive situasjonen skikkelig. Hva skal vi si? Vi retter spørsmålet til Ellen Pedersen og Erling Folkvord.

— Det nye i år er at de statlige ordrene for hvordan det skal budsjetteres er hardere og mer kontante enn før. Offentlig forbruk skal ned, og direktivet fra den avgitte kommunalministeren Harriet Andreassen sier klart fra at kommunene ikke kan sette i gang noe prosjekt før lånemulighetene er sikret. Det er også første gang staten pålegger de enkelte etatene å ikke reise forslag som går ut over rammen fra staten.

DNA, H og Kr.F.

— Det er Høyre, Arbeiderpartiet og Kristelig Folkeparti som har skapt dette budsjettforslaget, fortsetter Erling Folkvord. Han viser til bystyrets behandling av langtidsbudsjettet for Oslo Kommune som kom opp i mai i år.

— Der skjedde faktisk det at disse tre partiene sammen sørget for å sette opp bindende rammer for 1982-budsjettet. Sjel om det er finansrådmann Bernt H. Lund som har skrevet forslaget, så er det DNAs Odd Wivegh, Høyres Albert Nordengen og Kr.F.s Per Høybråten som har holdt pennen. Det er første gangen vi har hatt rammevedtak fra bystyret. Det vil se ut at staten ved Kommunal- og arbeidsdepartementet har klemte til og at bystyreflertallet klemmer hardere til nedover.

Slutt på lik rett til utdanning

— Rådmennene har vært i fanget i sparepolitiske tvangstrøyer?

— Det har de og de har vært lojale i trøyene, sier Ellen Pedersen, som viser at 260 lærere skal sparkes til våren. Det som skjer er at vi er i ferd med å få en strøm-linjeformet skole, med store sentralskoler, store klasser og skoler der alle klassetrinn fra 1—9 er samlet i samme gård. Skolebruksplanene som er lagt fram til nå legger opp til dette, og det vil fortsette, med nedlegging og sammenslåing av skoler. Samtidig vil vi få skåret vekk restene av lekesentrene og andre fritidstilbud til barn. Dette betyr slutten på en virkelig gratis skole med likt utdanningstilbud til alle barn, sier Erling Folkvord.

Forfallets by

Ellen Pedersen fortsetter oppramsingen av hvor ille det blir, med eksempler som at teatrene får skåret ned bevilgningene fra 53,7 millioner i år til 18,2 millioner neste år, at vedvedlikeholdet blir barbert. Nyasfaltering av nedkjørte veibaner blir det ikke noe av. 790 stillinger i Sporveien skal bort, hvis ikke staten gir støtte — trikker, busser og baner skal bare ta (seg av) toppene i rush-tida, skal drive nødtørfert frakt av arbeidskraft til og fra jobben. Reising på fritida får folk ta seg av sjøl.

— Dette er planen for å gjøre Oslo til en storby i forfallets tegn, sier de to.

Kapitalflukt fra Oslo

— Men hvorfor? Spør vi. Har Oslo dårlig råd? Og hvis byen har dårlig råd, hva da? Nyttet det å gjøre noe?

— Kapitaleierne har gitt

opp Oslo. De vil ikke lenger investere i byen, og når de ikke vil det, så gir de også blaffen i om Oslo er en leveilig by, sier Erling Folkvord.

Han viser til at Oslo var et senter for verdiproduksjonen i Norge i 50- og 60-åra.

— Nå investeres det andre steder. I de siste 7—8 åra har det vært en omfattende kapitalflukt fra byen Folk i Holmenkollåsen lever godt uansett hvordan det går med resten av byen. Et fylkesfordelt nasjonalregnskap for 1973 viser hva som har skjedd. Da var Oslos andel av industriinvesteringene over 12%. Tre år etter var denne andelen sunket til drøye 7%. Kort sagt: Oslo er ikke lenger noe sted for kapitaleierne. De søker alltid dit profitten er størst.

— Og i stedet for å gjøre noe med dette, f.eks. ved å holde på industriarbeidsplassene i byen, blir steder som Nyland nedlagt, ja, de får til og med legge ned for å kaste seg inn i off-shorevirk-

somhet, sier Ellen Pedersen.

Erling Folkvord: Oslo bystyre beklager at Oslo Kommuneplanen i år for første gang brukte de to begrepene diskuterte, — men ingen tiltak for å sikre arbeidsplassene i det hele tatt. Kapitalflukt er ikke interessert i fremtiden i byen. Når de ender det med at vi får utflytting og resultatene forfallen og utdanning med større kriminalitet og større sosial nød.

— Nevnes må også det gjelder kommuner og virksomhet, planlegging selge unna de mest lønnsomme delene. Det viser budsjettbehandlingen som foregår for deler av kommunens holdningsverks virksomhet.

— På den andre siden det heller ikke sluttet tida da kommunen over fra private de virksomhetene som går dårlig, sier Erling Folkvord. Det er som aldri skulle ha vært satt igang. Eksklusiv Ticketmaster viser de

Høyre lager billigsalg

Oslo kommune har vanskelig økonomi om dagen. Men likevel har kommunen svære eiendommer. Og fast eiendom er som kjent av de ting som stiger i verdi. Høyre synes det er urimelig at denne verdistigninga skal bidra til å bedre kommunens økonomi.

Derfor har de nå fått vedtak på å starte et omfattende salg av kommunens faste eiendommer. Dette betyr at kommunen får noen inntekter på kort sikt. Men de pengene vil sjølsagt raskt forsvinne. Og så er det private eiere som har overtatt eiendommene og kan høste fordelene av den langsiktige verdistigninga.

Oslos innbyggere betaler fortsatt inn mye mer til staten, enn det vi får tilbake. Det er Oslo som gir tilskudd til staten, ikke omvendt.

(Foto: Klassekampen)

Statens overskudd på Oslo

Statens overskudd på Oslo var på hele 6,9 milliarder i 1976. Kilde: Fylkesfordelt nasjonalregnskap for 1976, utgitt av Statistisk Sentralbyrå. Det er trolig større i dag. Årsaken er at Oslos innbyggere betaler mye mer inn til staten, enn det staten bruker i Oslo. Så egentlig er det ikke snakk om å kreve økte statstilskudd til Oslo. Poenget er at vi må kreve mindre Oslo-tilskudd til staten. Etersom Oslos budsjett viser underskudd, og Statens overskudd i 1981 blir på over 13 milliarder, skulle ikke kravet være urimelig.

Det de

De 9 kommunalrådene i Oslo har tjener mer enn en kvart million kroner hver sin personlige, hån godt over 150 000.

Tilsammen bruker Oslo kommunen å betale ut honorarer til 9 rådmenn og nemnder. De aller fleste av dem ved siden av honorarene.

Rød Valgallianse krever at kommunalrådene skal betale skatt på sine inntingene.

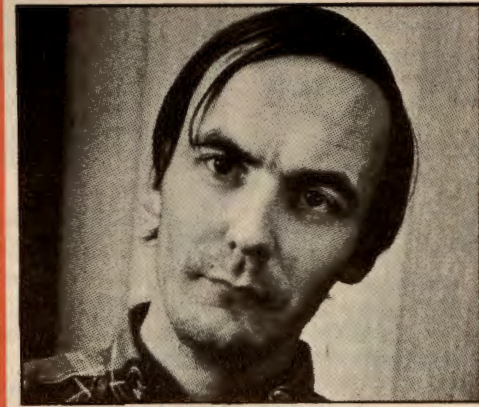

Kommunal lønn til 9 rådmenn og skattebetalerne nesten 4,5 millioner kroner.

ELLEN PEDERSEN OG ERLING FOLKVORD

Fire hundre og tretti sider, pent heftet inn i bokform med et vakkert gatebilde fra Oslo, – et gatetun med unger som leker og voksne som koser seg på benkene. Slik blir Oslo-budsjettet for 1982 presentert i dag.

– Men sannheten om budsjettforslaget for 1982 er at Oslo vil bli en forfallets by.

Statlige tilskudd

– I tillegg kjøper de statens påstander om dårlige tider gratis, fortsetter Ellen Pedersen. Hun viser til at Oslo Kommune i høflige former henvender seg til staten med ønske om tilskudd. Det gjelder spørsmålet om statlige midler til kollektivtransport og kravet om at Oslo ikke lenger har råd til å betale ut skatteutjammingsmidler til andre kommuner, men høflige anmodninger fører ikke fram, sier hun og krever en tøffere tone fra bystyreflertallet.

Aksjoner

– Med RV som en enslig svale i bystyret ser det svart ut for framtida. Dere kan stå på og bli nedstemt, men hva så?

– Vi vil som før stemme mot budsjettet og oppfordre til at en gjør opp budsjettet med underskudd og sender regninga til staten, men det

er mye vi kan gjøre utover det, sier Ellen Pedersen.

– Et godt eksempel er jo fjorårets nedleggingsforslag innen helsesektoren, sier Erling Folkvord og viser til et vedtak om å skjære ned med 50 millioner i fjor. Den fjerde desember ble det omfattende aksjoner og sykehusutvalget vedtok derfor ikke å gjennomføre bystyrevedtaket. Sykehusrådmannen skrev kort og godt at en ikke skulle gjøre det fordi slike nedskjæringer «erfaringsmessig ville skape betydelig uro og kampsituasjoner.» Det eksemplet viser at det nytter, sier han.

Kamp i hele 82

– Vi har det travelt med andre ord. 10. desember skal budsjettforslaget vedtas.

– Vi har det travelt, men vi har god tid også. Budsjettforslaget forteller hvor det skal skjæres, men når det er vedtatt må de forskjellige etatene utarbeide konkrete

planer for hvordan nedskjæringa skal gjennomføres. Det blir konkrete forslag om hvem som skal sies opp, hvilke skoler som skal legges ned, hvilke elever som skal bytte skole, hvilke sjukepleiere som skal fjernes, hvem som ikke skal få sjukehusplass osv. Det vil bli hard og langvarig kamp etter den 10. desember, kanskje hele 1982, lover de to.

Fagrørsla med

– Og, sier Ellen Pedersen, etter Nyland og Jøtul begynner arbeidsfolk i denne byen å se seg om. De vil ha unge sine på skikkelige skoler, ha plass til ungene på daghjem og barnehager for en overkommelig pris, vil ha sjukehusene sine, vil ha greie reisemuligheter til jobben, og de vil beholde jobben sin. Vi har sett at fagbevegelsen har gjort kjempeinnsats i slike kamper andre steder. Vi tror turen er kommet til Oslo nå, sier hun.

opp Oslo. De vil ikke lenger investere i byen, og når de ikke vil det, så gir de også blaffen i om Oslo er en levedyktig by, sier Erling Folkvord.

Han viser til at Oslo var et senter for verdiproduksjonen i Norge i 50- og 60-åra.

– Nå investeres det andre steder. I de siste 7–8 åra har det vært en omfattende kapitalflukt fra byen Folk i Holmenkollåsen lever godt uansett hvordan det går med resten av byen. Et fylkesfordelt nasjonalregnskap for 1973 viser hva som har skjedd. Da var Oslos andel av industriinvesteringene over 12%. Tre år etter var denne andelen sunket til drøye 7%. Kort sagt: Oslo er ikke lenger noe sted for kapitalerne. De søker alltid dit profitten er størst.

– Og i stedet for å gjøre noe med dette, f.eks. ved å holde på industriarbeidsplassene i byen, blir steder som Nyland nedlagt, ja, de får til og med legge ned for å kaste seg inn i off-shorevirksomhet, sier Ellen Pedersen.

somhet, sier Ellen Pedersen.

Erling Folkvord: – Da Oslo bystyre behandlet Kommuneplanen i august i fjor brukte de to dager på å diskutere, – men bestemte ingen tiltak for å sikre industriarbeidsplassene i Oslo i det hele tatt. Kapitaleierne er ikke interessert i folks levekår i byen. Når de stikker, ender det med at vi får mer utflytting og resultatet blir en forfallen og utdødd by med større kriminalitet og større sosial nød.

– Nevnes må også at når det gjelder kommunens egen virksomhet, planlegger de å selge unna de mest lønnsomme delene. Det viser den anbudsbehandligna som nå foregår for deler av Renholdsverkets virksomhet.

– På den andre sida er det heller ikke slutt på den tida da kommunen skal ta over fra private de virksomhetene som går dårligst, eller som aldri skulle ha vært satt igang. Eksemplet Ticketmaster viser dette.

Statens overskudd på Oslo

Statens overskudd på Oslo var på hele 6,9 milliarder i 1976. Kilde: Fylkesfordelt nasjonalregnskap for 1976, utgitt av Statistisk Sentralbyrå. Det er trolig større i dag. Årsaken er at Oslos innbyggere betaler mye mer inn til staten, enn det staten bruker i Oslo. Så egentlig er det ikke snakk om å kreve økte statstilskudd til Oslo. Poenget er at vi må kreve mindre Oslo-tilskudd til staten. Ettersom Oslos budsjett viser underskudd, og Statens overskudd i 1981 blir på over 13 milliarder, skulle ikke kravet være urimelig.

(Foto: Klassekampen)

Dette har de råd til

De 9 kommunalrådene i Oslo har høyere lønn enn statsråder. De tjener mer enn en kvart million hver. Slike pampelønninger har Oslo kommune «råd» til. Og disse kommunalrådene har hver sin personlige, håndplukkede sekretær, som også tjener godt over 150 000.

Tilsammen bruker Oslo kommune over 10 mill. kr. til å betale ut honorarer til medlemmer i ulike kommunale utvalg og nemnder. De aller fleste får dekket tapt arbeidsfortjeneste ved siden av honorarene.

Rød Valgallianse krever avvikling av de høye pampelønningene.

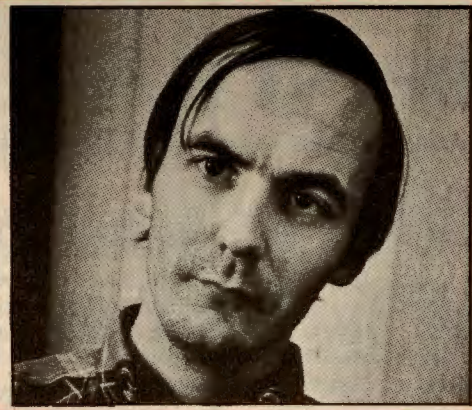
Kommunal lønn til 9 rådmenn, 8 kommunalråder og en ordfører koster skattebetalerne nesten 4,5 mill. kr. i året. (Foto: Klassekampen)

800 i økning pr. innbygger

Finansrådmannen foreslår avgiftsforhøyelser på tilsammen 356 mill. kr. Og da har han ennå ikke kommet med forslag til heving av sporveistakstene. Når det forslaget også kommer, vil avgiftsøkningene utgjøre over 800 kr. pr. innbygger i Oslo. Vi har laga ei liste over de viktigste økningene og den merinntekta kommunen skal få.

- 30% økning i strømtarifene. Merinntekt 270 mill. kr.
- 275 prosent økning av losjiprisen i husville-herberg i Chr. Krohgs gt. og kraftige husleieøkninger — opp til 100% — i ulike kommunale hybelhus, bokollektiver og tilsynshjem. Merinntekt 1,45 mill. kr.
- Økning av prisen pr. heldagsplass i barnehage med 46% fra 533 kr. til 780 kr. pr. mnd. 40% økning av andre betalingssatsene. Retten til søskenmoderasjon friplass innskrenkes kraftig. Merinntekt 15,85 mill. kr.
- 60% heving av prisen på såkalt «billigmiddag» som selges til pensjonister. 10% heving av husleiene i trykdeboliger. Merinntekt 3,75 mill. kr.
- Økte husleier i personalboliger ved sykehus og sykehjem. Merinntekt 2,7 mill. kr. Heving av prisene i personalkantinene med 26—27% gir merinntekt på 1 mill. kr.
- Økning av vann- og kloakkavgiftene med 15% for åsavgift og 25% for tilknytningsavgift gir merinntekt på 10 mill. kr.
- 10% økning av renovasjonsavgiftene gir merinntekt på 10,2 mill. kr.
- Feieravgifta øker 21%. Merinntekt 1 mill. kr.
- Billettprisen ved kommunale bad øker 11% for voksne og 33% for barn. Merinntekt 0,855 mill. kr.
- Husleiene i kommunale gårder øker jevnt over 13%. Merinntekt 5,54 mill. kr.
- Festeavgiftene for kommunalt eide tomteeiendommer foreslås økt med 8,2 mill.
- Diverse andre pris- og avgiftsøkninger utgjør i alt 100 mill. kr.

ELLEN PEDERSEN OG ERLING FOLKVORD

Statlige tilskudd

Med tillegg kjøper de statens milliarder om dårlige tider. Hun fortsetter Ellen Pedersen. Hun viser til at Oslo kommune i høflige former sender seg til staten med kravet om at Oslo ikke skal få om tilskudd. Det gjelder spørsmålet om statlige tilskudd til kollektivtransport. Hun har råd til å betale ut til staten, men hun vil ha anmodninger fører ikke til, sier hun og krever en sterk tone fra bystyret.

Aksjoner

Med RV som en enslig i bystyret ser det svart for framtida. Dere kan stå og bli nedstemt, men hva

Vi vil som før stemme budsjettet og oppfordre at en gjør opp budsjettet i underskudd og sender meldinga til staten, men det

er mye vi kan gjøre utover det, sier Ellen Pedersen.

— Et godt eksempel er jo fjorårets nedleggingsforslag innen helsesektoren, sier Erling Folkvord og viser til et vedtak om å skjære ned med 50 millioner i fjor. Den fjerde desember ble det omfattende aksjoner og sykehusutvalget vedtok derfor ikke å gjennomføre bystyret vedtaket. Sykehusrådmannen skrev kort og godt at en ikke skulle gjøre det fordi slike nedskjæringer «erfaringsmessig ville skape betydelig uro og kamptilstander». Det eksemplet viser at det nytter, sier han.

Kamp i hele 82

— Vi har det travelt med andre ord. 10. desember skal budsjettforslaget vedtas.

— Vi har det travelt, men vi har god tid også. Budsjettforslaget forteller hvor det skal skjæres, men når det er vedtatt må de forskjellige etatene utarbeide konkrete

planer for hvordan nedskjæringa skal gjennomføres. Det blir konkrete forslag om hvem som skal sies opp, hvilke skoler som skal legges ned, hvilke elever som skal bytte skole, hvilke sjukepleiere som skal fjernes, hvem som ikke skal få sjukehusplass osv. Det vil bli hard og langvarig kamp etter den 10. desember, kanskje hele 1982, lover de to.

Fagrørsla med

— Og, sier Ellen Pedersen, etter Nyland og Jøtul begynner arbeidsfolk i denne byen å se seg om. De vil ha unge sine på skikkelige skoler, ha plass til ungene på daghjem og barnehager for en overkommelig pris, vil ha sjukehusene sine, vil ha greie reisemuligheter til jobben, og de vil beholde jobben sin. Vi har sett at fagbevegelsen har gjort kjempeinnsats i slike kamper andre steder. Vi tror turen er kommet til Oslo nå, sier hun.

Ungene er framtida

FORSVAR OSLOSKOLENE

Det er ungene som er framtida. Vi må slåss for at de får skikkelige utviklingsvilkår i barnehage og skole. (Foto: Klassekampen)

Forsvar skolen!

Nå trengs aksjoner fra hele befolkninga for å forsvare skolen.

- Protester mot nedskjæringene!
- Krev at kommune og stat overholder egne lover og forskrifter om gratis skole (skoleloven § 10) og tilpasset undervisning (§ 7, 8 og 13).
- Lærerne har ikke skylda for at skoletilbudet blir dårligere! Stopp Carl I. Hagens og andres forsøk på å velte ansvaret på lærerne.
- Gå imot enhver foreldrebetaling for bøker/undervisningsmateriell.

Foreldre — ta opp saken på foreldremøter og i foreldreråd på skolen. Samarbeid med lærerne. Ta kontakt med andre skoler i distriktet.

Lærere/fagpersonell i skolen — ta opp saken i egne organisasjoner og råd. Samarbeid med foreldre og alle som vil gå imot nedskjæringene.

Fagorganiserte — gjør forsvaret av skolen til fagforeningens sak! Det gjelder arbeidklassens framtid i denne byen. uten fagforeningenes aktive støtte, kan nedskjæringene vanskelig stoppes.

Budsjettet slår beina under gratis skole. Det raserer skolens sosiale og kulturelle tilbud. Budsjettet betyr brudd på skoleloven fordi elevene ikke lenger kan få undervisning tilpasset evner og behov.

Kampen for en god skole, med gratis og likt skoletilbud for alle barn og ungdom har vært en viktig del av klassekampen i 100 år. Nå prøver de å ta resultatene fra OSS.

- Rammetimetallet (se egen forklaring) synker fra 143 til 138 uketimer fra neste skoleår.
- Timer til særskilt undervisning (se egen forklaring) reduseres fra 5900 og 3840 uketimer, dvs. 35% reduksjon på ett år.
- Rammebudsjettene (se egen forklaring) synker med ca. 5% i kjøpekraft. Reduksjonen på 6 år har vært 30%.
- Bevilgninger til fritidssystemer og skolehager reduseres.
- Lekesentrene foreslås nedlagt fra 1.1.82.
- Reduksjon av timer til fremmedspråklige elever.
- Det skal fremdeles ikke bli nok elevplasser i videregående.
- Skolebruksplanen foreslår følgende skoler nedlagt: Rommen, Fossum, Grorud, Apalløkka, Tonsenhagen eller Årvoll, Svarttjern, Ravnkollen, Vahl og Tveita ungdomsskole.

Disse nedskjæringene på Oslobudsjettet betyr ca. 150 færre lærerststillinger. Dessuten vil staten redusere sitt tilskudd til Oslo-skolene fra 25 prosent til 20 prosent. Dette betyr at ytterligere 100 lærerststillinger må bort i løpet av 1982.

Samholdet og aktiviteten fra foreldre, lærere og elever ved Godlia skole bør tjene som eksempel for mange andre. (Foto: Klassekampen)

Skolebruksplanen

I oktober i høst la skolesejefen fram skolebruksplanen hvor 7—9 skoler er foreslått nedlagt. Den er ute til høring fram til 1.1.82 og tenkt gjennomført fra skoleåret 83/84. Skolebruksplanen er «Innebygd» i budsjettene i åra framover.

350 elever flytter ut av Oslo hvert år, og befolkningen forflyttes til de nye boligområdene. Dermed blir enkelte skoler «for små».

Resultatet av skolebruksplanen blir overføring av

elever til nye skoler og oppfylld av klasser der. Små klasser er bannlyst. Gode miljøer med korps og aktivt foreldrearbeid blir borte. Foreldre vil oppleve å ha barn på flere skoler. Mange elever mister kanskje den viktigste forankringen de har. Ifjor kjempet bl.a. foreldrene i sentrum for å bevare skolene sine. De gikk aktivt ut med underskriftslistor, demonstrasjoner og skolestreik. De vant fram flere steder.

Hva orda betyr

Rammetimetall. I 1. klasse har elevene 17 timer pr. uke, i 2. klasse 19 timer i uka, osv. legger du sammen alle uketimene fra 1. til 6. klasse får du rammetimetallet. Det er 143 timer nå og har vært uendra hele 70-tallet.

Rammebudsjett. Hver skole får tildelt en sum som de skal fordele på innkjøp av lærebøker, teknisk utstyr, formingsmateriell, osv. **Særskilt undervisning.** I tillegg til rammetimetallet kan hver skole søke om ekstra timer til elever med spesielle vansker.

Barnehageinntektene øker

HVA SKAL DE BRUKES TIL?

Oslo kommune skal tjene svære penger på barnehagene neste år. Inntektene på barnehagebudsjettet skal økes med 54,4 mill. kr. Men disse pengene skal ikke brukes i barnehagene. Både økt foreldrebetaling og økte statstilskudd skal brukes til å tette andre hull i Oslos økonomi. Barnehagene skal bli dårligere for ungene, og billigere for kommunen.

Tallene i det nye budsjettforslaget for Oslo avslører et grovt spill med kommunens inntekter fra barnehagedrifta. I 1982 er det planen at inntektene skal økes slik:

Økning i statstilskuddet	38,6 mill. kr.
Økning i foreldrebetalinga	15,9 mill. kr.
Inntektsøkning i alt	54,5 mill. kr.

Men denne voldsomme økinga skal ikke hverken brukes til å gjøre barnehagene bedre, eller til å bygge flere. Tvert om, kommunen ser nå sitt snitt til å *trappe ned* sin egen innsats, både til driftsbudsjettet og til nybygg.

I år dekker Oslo kommune vel 68 prosent av driftsutgiftene i barnehagene. neste år planlegger de å skjære dette ned til bare 59 prosent. Kommunens penger skal nemlig flyttes til andre sektorer. Foreldrene skal betale mer for å få dårligere barnehager!

Ikke nok til å fullføre nybygg

Kronargumentet for økt foreldrebetaling er at dette skal gi mulighet til økt barnehagebygging. Men heller ikke dette er riktig. Foreldrebetalinga for en heldagsplass øker med 106 prosent fra 1980 til 1982. Samtidig blir utgiftene til nybygg redusert til under en sjettedel, fra 33 mill. kr. i 1980 og ned til 5 mill. i 1982. Og av disse er det over 2 mill. kr. som skal brukes til ombyggingsarbeider. Slik at

det bare blir 3 mill. igjen til nye anlegg. Dette rekker ikke en gang til å fullføre de 7—8 barnehagene der bygginga alt er i gang.

Sett Holmlia opp mot Romsås

Likevel, noen nye barnehager er så nær fullført, at de vil bli åpna i 1982. En 4-avdelings barnehage har vanligvis 11 ansatte. Men det er ikke plass til en eneste ny stilling innafor den budsjetttramma som Oslo bystyre har vedtatt for barnehagene i 1982. Derfor er det meninga å skaffe personale til nye barnehager, ved å legge ned avdelinger eller hele barnehager i de bydelene som har best dekning.

Det ser ut til at den nye byen på Holmlia bare får en eneste barnehage. Og personale der tenker kommunen å skaffe fra barnehagene i Groruddalen. Romsås er aller mest utsatt.

RV: Bruk barnehageinntektene i barnehagene

Rød Valgallianse krever at de økte statstilskuddene skal brukes til å skaffe Oslo bedre barnehager. Statstilskuddet øker så kraftig, at barnehagedrifta blir billigere for Oslo kommune i 1982, selv om foreldrebetalinga blir redusert.

SKAL BYTRIKKEN NEDLEGGES I 1982?

Visste du at...

Hvis bystyrets vedtak fra 21. mai settes ut i livet, betyr det slutten for bytrikken:

- Tilsammen må 890 ansatte slutte.
- En tredjedel av det samla rutetilbudet forsvinner.

Innenfor slike budsjetttrammer vil det være et tidsspørsmål før bytrikken stopper.

Halvparten av Oslos befolkning er avskåret fra å bruke bil. Skal de ferdes i byen, er de helt avhengige av kollektive befordringsmidler, sykler eller egne bein. Oslo har et sentrum som raseres og forsøples av støy, forurensning og trafikk-kork, et sentrum som ikke tar hensyn til at folk skal kunne bo der. Et sentrum hvor ulykkesfaren for et barn er 10 ganger større enn for en industriarbeider.

Ord og praksis

Politikerne i denne byen vet alt dette meget godt. De har fått (og forhåpentligvis alle lest) grundig dokumentasjon i Samferdselsplanen som ble behandlet i bystyret i august -80. Der fatta de vedtak som skulle bety en opp-prioritering av kollektivtrafikken og tiltak for å redusere bilbruken.

Men dette er bare ord, for den praksisen de har hatt siden august -80 betyr nøyaktig det motsatte — nemlig i sin ytterste konsekvens å redusere de kollektive transportmidlene til kun å være et tilskudd til bilbruken i rushtrafikken. Uten dette tilskuddet i denne perioden, vil transport-nettet knekke totalt sammen.

Er dette for kraftige ord?

Dolkestøtet

DNA, Høyre og Kristelig Folke-

parti ga dolkestøtet til Oslo Sporveier med sitt fellesforslag fra 21. mai -81. Der satte de rammer for tilskuddet fra kommunekassa til 270 millioner (81-kroner) for hvert år fram til 1985. Tilskuddet for 1981 var satt til 350 millioner. Denne ramma har allerede sprukket, de våga ikke redusere rutetilbudet så kraftig.

Bort med 886 arbeidsplasser

Administrasjonen i Oslo Sporveier A/S serverer bystyret 5 budsjettalternativer. Det beste alternativet gir samme rutetilbud og takster som før sommeren i år, men koster deretter. Det verste er i tråd med de rammene bystyret vedtok 21. mai, og får følgende konsekvenser:

— 786 færre arbeidsplasser i Oslo Sporveier fra 1. januar -82. I tillegg kommer oppsigelser av ca. 100 ansatte i de private selskapene som har avtaler med Oslo Sporveier. Arbeidsmiljøet blir vesentlig forringet.

— Trafikktilbudet må reduseres med en tredjedel. Dette vil merkes mest på kvelder og i helger. Noen ruter må innstilles helt på disse tider.

— Dagens takster, men en vesentlig økning kan være mulig. Gevinsten av takstøkning er vanskelig å beregne siden ru-

En nykollidert trikk. Manglende bevilgninger til vedlikehold har gjort trikkene trafikkfarlige. I neste omgang kan forsømt vedlikehold brukes som be-

grunnelse for å legge ned trikken helt. (Foto: Klassekampen)

teinskrenkning i alle fall er nødvendig. Dette vil gi færre trafikanter.

Fjerning av bytrikken

— Dersom rammene ikke økes i framtida, må følgende vurderes: Vesentlig takstøkning, sporvognen må antagelig fjernes og enkelte forstadsbaner nedlegges.

Finansrådmannen følger bystyretsvedtaket fra 21. mai, men gir følgende kommentar:

Dersom statsbudsjettet for 1982 ikke inneholder drifts-

støtte til kollektivtrafikken i Oslo, vil han måtte foreslå en meget betydelig økning av kollektivtakstene, om ikke resultatet skal bli en svært drastisk reduksjon i kollektivtilbudet og masseoppsigelser av sporveiansatte. Det er foreløpig ikke foreslått driftsstøtte til Oslo i statsbudsjettet.

Sonetakst-system foreslås som en mulighet av sporveisadministrasjonen. Konkret betyr forslaget bl.a. at det blir dyrere å reise distansen Høyenhall—Helsfyr enn Helsfyr—Sentrum. Det antydes også at folk kan betale mer i rush-tida enn ellers på døgnet!

Lite til investeringer

Budsjettet for investeringer og vedlikehold av anlegg og materiell er skåret til beinet. Forslaget inneholder nesten bare kontraktsbundne innkjøp. Manglende vedlikehold fører til at man isteden blir nødt til å skifte ut materiell med nytt. Det er dyrt å være fattig!

Bystyret har også vedtatt sammenknytning og pendeldrift samt utbygging av Lambertseterbanen til Søndre Nordstrand. Det øker behovet for investeringer ytterligere.

RV: Statstilskudd til Oslo nå

Oppsigelser av sporveiansatte fra 1. januar er praktisk umulig siden budsjettbehandlinga er i desember. Administrasjonen kan heller ikke bare blåse av Oslo Sporveisbetjenings Forening. Foreløpig har f.eks. foreninga ikke godtatt ubetjente T-banestasjoner. De krever også kompensasjoner i forbindelse med automatisering. De

ansatte godtar heller ikke forringa arbeidsmiljø. Men betjeninga må ikke bli stående aleine i å forsvare kollektivtrafikken. Hard motstand fra byens befolkning kan gjøre det vanskelig for partiene Høyre, DNA og Kristelig Folkeparti å stå på vedtaket fra 21. mai.

Dette vil Oslo Rød Valgallianse slåss for:

Staten må gi driftstilskudd til kollektivtrafikken i Oslo på linje med andre fylker.

— Ingen reduksjon av rutetilbudet.

— Arbeidsplassene i Oslo Sporveier må opprettholdes.

— Ingen takstøkninger.

— Brukere av TT-tjenesten må likestilles med andre kollektivtrafikanter.

(Foto: Samfoto)

Privatbilisten kan trygt vinke adjø til trikken, hvis bystyrets vedtak fra 21. mai blir satt ut i livet.

Nedtrappinga av Transporttjenesten for funksjonshemmede er en hån mot brukerne. Bystyret mener tydeligvis at kollektivtransport for de funksjonshemmede ikke er et offentlig ansvar. (Foto: Klassekampen)

I ANLEDNING DE FUNKSJONSHEMMEDES ÅR

1981 er de funksjonshemmedes år. I Oslo kommune markeres dette ved at finansrådmannen foreslår at antall brukere av Transporttjenesten for funksjonshemmede, må reduseres. Dvs. at kravet til brukere må bli strengere. Ellers må prisen

på fritids-reiser økes og/eller antall fritidsreiser pr. kvartal reduseres. Faktisk foreslår finansrådmannen likevel nesten 16 — seksten — millioner mer enn den ramma bystyret har vedtatt for TT-tjenesten.

... det ikke finnes grenser for smålighet blant Oslos politikere? Da Sykehusutvalget behandla forslaget til budsjett for 1982 var de uenige om flere saker. Men når det gjaldt å skjære ned på små hverdags-goder var de enige. Såvel SV, Venstre, DNA og Høyre stemte for å spare 0,5 mill. ved å nekte pasientene å få frukt utenom måltidene og 0,4 mill. kr. ved å redusere åpningstida i sykehusbarnehagene. Og de var også enige om å spare 1,2 mill. kr. ved sjeldnere vasking og renhold på sykehusene.

... tredje og siste etappe i opptrappingsplanen for bemanning i private sykehjem, ble strøket i 1980, for å bedre Oslo kommunes økonomi? Eldreomsorgskontoret sier at dette må gjennomføres nå, ellers blir arbeidsforholdene så dårlige at sykehjemmene «lett taper i kampen om arbeidskraften». Det er 4 mill. kr. det dreier seg om. Det er ikke plass til bemanningsøkninga innenfor budsjetttramma som ble vedtatt i bystyret 21. mai. Vet du hva Finansrådmannen gjør da? Han skjærer ned ytterligere 4 mill. kr., fordi han forutsetter at de dårlige arbeidsforholda fører til ytterligere besparelser på lønnsbudsjettet. Så kynisk er toppledelsen i Oslo kommune.

... driftsbudsjettet til en vanlig 4-avdelingsbarnehage er blitt kraftig redusert fra 1977 til 1981? Mens prisene økte med 40 prosent på disse 4 åra, økte barnehagens driftsbudsjett utenom mat med bare 14,4 prosent. Altså en reell nedgang på 25,6 prosent.

Foreldrebetalinga er derimot økt med 52 prosent i samme periode, fra 350 til 533 kr. Vi betaler altså mer, mens kommunen gir oss mindre tilbake.

... Renholdsverket er ei melkeku som gir Oslo et overskudd på 16—17 mill. kr. i året? Dette overskuddet har havna i bykassa. Renholdsverket har ikke en gang fått lov til å holde biler og maskiner ved like, og skifte ut det som er utslitt. Nå vil kommunen «løse» det problemet den sjøl har skapt, ved å la private maskineiere overta en av de få kommunale bedriftene som går med overskudd.

... kommunen avslø søknad om barnehageplass for 7100 unger i august 1981? I oktober har barnehagesjef Ellinor Østen funnet ut at det likevel finnes 132 ledige plasser. Istedenfor å sende brev til 132 av de 7100 som ble nektet plass, brukte hun tusenvis av kommunale kroner til svære annonser om at det er ledige barnehageplasser i Oslo.

... det bare er 35 prosent av førskoleungene i Oslo som får vanlig heldagsplass i barnehage? Kommunen opererer med en mye høyere dekningsprosent fordi de regner med alle mulige slags «korttidstilbud» ned til 2—3 timer pr. dag.

Bokostnadseksplasjon i 1982

— **Økt husbankrente, kortere avdragstid og fjerning av arealtilskottet. Dette er hovedårsakene til den bokostnadseksplasjonen mange vil oppleve i 1982. På Tveita vil f.eks. de nye lånevilkåra føre til husleieøkning på rundt 40 prosent. De kommunale avgiftsøkningene kommer i tillegg og gjør vondt verre.**

Det var DNA-regjeringa som foreslo at husbankrenta skulle heves til markedsnivå. Men Willochs regjering vil ikke legge noen demper på bokostnadseksplasjonen. Der er DNA og Høyre enige. (Foto: Klassekampen)

Fra nå av blir hovedregelen at Husbankrenta skal følge markedsnivået for vanlige obligasjonsrenter. I første omgang betyr det økning fra 7,5 prosent til 10,5 prosent. Nedbetalingstida for husbanklån blir 25 år og arealtilskottet fjernes helt.

Lavrente (opprinnelig 2,5 prosent) og lang avdragstid (opprinnelig 60–100 år) var de viktigste årsakene til at boutgiftene til en viss grad ble holdt nede tidligere.

Nye lånevilkår for gamle lån

De nye lånevilkårene skal gjelde straks for lån som ble gitt før 1973. På Tveita, som ble bygd i 1967 vil husleia for en tre roms leilighet øke med rundt 40 prosent fra 1580 og til ca. 2370 kr. For lån som er gitt mellom 1973 og 1979 blir de nye vilkårene innført over 3 år.

I borettslag fra disse åra der lånene gjennomsnittlig er på 100 000 pr. bolig, vil rentehevinga alene føre til at husleiene øker med 250 kr. mnd., i hvert av de tre kommende åra.

Kommunale avgifter øker bokostnadene

Kommunens bidrag til økte bokostnader er små, når en sammenligner med statens tiltak. men økninga av tilknytningsavgifta for vann og kloakk vil fordyre hver eneste ny bolig med 5000–7000 kr. Når strømtarifene igjen økes med 30 prosent, vil dette slå ut med 50–100 kr. pr. mnd. for de fleste husstandene. Med dette er strømavgiftene økt med nesten 80 prosent på 3 år. Husleia i kommunale gårder har økt 36 prosent på to år nå, og neste års økning foreslås til 10 prosent.

Økende forfall

Bevilgninga til velbygging reduseres fra 30 mill. kr. i 1981 til 23 mill. kr. i 1982. Derfor vil manglende velbygging føre til forsinking av ei boligbygging som går for seint fra før.

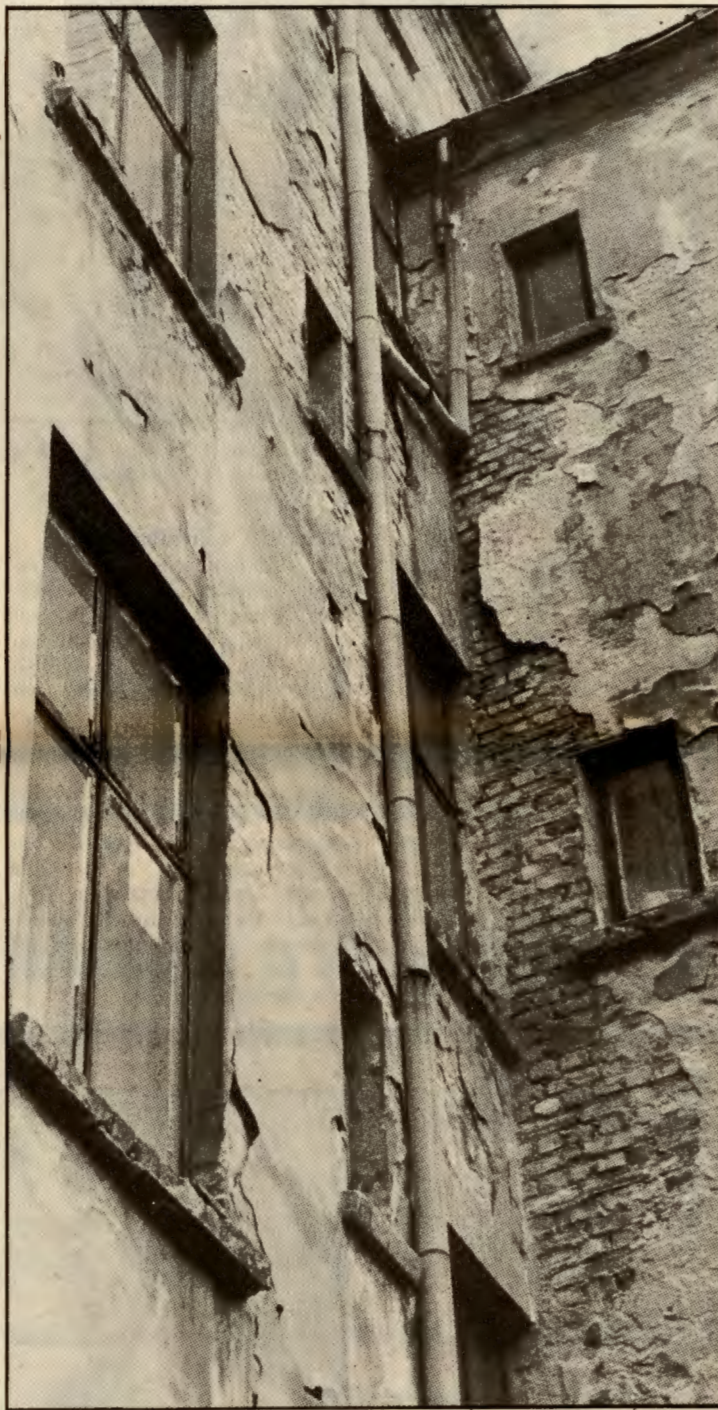
Til vedlikehold får veivesenet bare 5 av de 30 mill. kr. de trenger for å holde en slags minimumsstandard. Det blir mer av ødelagte veikanter og asfalthull, det blir færre skilt og dårligere merking, mindre feiling og snøbrøyting. Dette vil forslumme gatebildet og ødelegge trafikksikkerheten.

Vedlikehold av kommunens eiendommer skrumper inn. I 1980 var bevilgninga på 147 mill. kr. Neste år blir det bare 70 mill. Fra Grønland og

Nedre Tøyen vet vi at forfallet i kommunale gårder har fungert som den rene invitasjon til bl.a. pyromaner.

Mindre til rehabilitering

Kommunens rehabiliteringsprogram står i fare for å bryte sammen. Riktignok er boligetaten styrka for å få raskere saksbehandling. Det hjelper lite når bevilgningene til prosjektering av nye arbeider skrumper inn. Og mindre til prosjektering i 1982, det betyr mindre rehabilitering i 1983–84.

Enda mindre bevilgninger til vedlikehold, det betyr raskere forfall i kommunens mange leiegårder. (Foto: Klassekampen)

Sigurd Allern

— Nå sendes rekninga til arbeiderfamiliene

— **Når kapitalismen er i krise, sendes rekninga til arbeiderfamiliene. Når noen lommebøker blir tynnere, blir andre lommebøker tjukkere. Når offentlige utgifter skjæres ned, er det de som har mest behov for kollektive ytelser som rammes hardest. Det nye forslaget til Oslo-budsjett er et grelt eksempel på det. Det var denne usosiale politikken RV gikk til angrep på i valgkampen og denne høyre-bølgen vil vi også slåss aktivt mot i tida som kommer.**

Det er redaktør Sigurd Allern, RV's 1. kandidat ved Stortinget tidligere i høst, som sier dette.

— *RV la i valgkampen stor vekt på å snakke om likhetstrekkene mellom Høyres og DNAs politikk. Du angret ikke på dette, når du ser regjeringas blå politikk i praksis?*

— *Ærlig talt, den profilen var jo kjent nok før valget også. Problemet er ikke at RV «slår DNA i hardtkorn med Høyre», men at DNA er på linje med Høyre i så mange saker. F.eks. var det jo DNA + H + Kr.F. som 21. mai bestemte rammene for Oslos 82-budsjett. Der var de enige på alle punkter. Høyre og Arbeiderpartiet er også stort sett enig om inntektspolitikken og bruken av tvungen lønnsnemnd, sa Willoch bare for noen dager siden i et radiointervju.*

— *Ingen nyanser?*

— *Sjølsgat er de også der. Høyre angriper bl.a. fritidsklubbene og ungdommens interesser mer aggressivt. Høyre vil kanskje også gå hardere ut mot støttetiltak til enkelte arbeidsplasser enn DNA. Men jamt over må vi rekne med at vi i kampen mot usosiale nedskjæringer, krisa i helsevesenet og den faglige kampen vil stå overfor den velkjente lyserødblå koalisjonen til Gro & Kåre.*

— *Oslo-valget ga også stor framgang for Fremskrittspartiet...*

— *Carl I. Hagens gjeng er kvisa på høyres rumpe, og Høyre lot den stort sett vokse i fred. RV var vel det eneste partiet som gikk hardt og direkte ut mot Fremskrittspartiet, spesielt når det gjelder deres spekulasjon i rasefordommer. Men jeg angret på at vi ikke la mer vekt på å avsløre Hagens reaksjonære skatteforslag, med store lettelsler for rikfolk og høye indirekte skatter som spesielt rammer vanlige lønns-takere og barnefamilier.*

— *Fornøyd med RV's Oslo-valgresultat?*

— *RV i Oslo gikk fram i forhold til samtlige tidligere valg, men vi hadde håpet på mer uttelling. Fornøyd kan vi ikke være. Nå ble resultatet 5322 stemmer, litt over 200 mer enn i kommunevalget -79 og nær tusen mer enn forrige Stortingvalg. Men resultatet er likevel et godt utgangspunkt for an kommunevalget i 1983, der RV med en økning til noe over 6000 stemmer vil ta sitt andre bystyremandat.*

Albert Nordengen nekter å stille harde krav til staten. Han ser det som sin oppgave å lesse de økonomiske byrdene over på arbeidsfolk i Oslo. (Foto: Klassekampen)

KJØP OG LES

OSLO

1982

Les mer om hva Oslo-budsjettet for 1982 betyr i heftet «Oslo 1982», utgitt av Oslo RV. Heftet er på 64 sider og kan kjøpes hos Tronsmos bokhandel i Kr.Aug.gt. 19 eller bestilles fra Oslo RV, Boks 211, Sentrum Oslo 1.

Navn:

Adr.

bestiller. . . . eks. av «Oslo 1982» à kr. 20. Beløpet er betalt til postgiro 5 17 03 52. Send heftet i postoppkrav. (Stryk det som ikke passer.)

★ KLASSEKAMPEN

BLI ABONNENT

☐ Helårsab.	kr. 660	Navn:
☐ Halvårsab.	kr. 330	
☐ Kvartalsab.	kr. 170	
☐ Månedsab.	kr. 60	
☐ Lørd.avis:	½ år kr. 75	Adresse:
☐	¼ år kr. 38	
☐	1 år kr. 150	

Klassekampen, Distribusjonen, Boks 83 Bryn, Oslo 6

Poststed: